eeuw, niet realiseerbaar. De Bauer van 1897 schrijft dan ook:
'Overal staan zij op, de ontevredenen met het heden, de zoekers naar het verloren geraakt geluk. Zij zullen ons een nieuw geloof brengen en met dit geloof een nieuwe kunst'. (Architectura 5 (1897) p. 14). De tweede mogelijkheid is dus 'toekomstmuziek': Bauer's utopie van de individueel opgeheven vervreemding. Hij schrijft: 'Is men er voor zich van overtuigd, dat alleen dán goed werk kan worden verkregen, wanneer het met liefde is voortgebracht, en dat er eerst sprake van eigen werk kan zijn, wanneer men het in overeenstemming met zichzelf heeft kunnen brengen, dan zal er ook alleen mooi en goed werk kunnen gemaakt worden door hem die een mooi en goed leven weet te leiden. (...) Om te geraken tot die harmonie tusschen leven en werk, en eene hoogere trap van volmaaktheid daarin te kunnen bereiken, moet de weg van zelfkennis en zelfontwikkeling worden bewandeld, en de studie van ons werk gelijken tred houden met het streven naar ontwikkeling.' (Architectura 5 (1897) p. 13). Deze weg bewandelt Bauer in de volgende jaren. Hij leeft sedert juli 1898 een tijd lang in de Landbouw Coöperatieve (kolonie) 'Walden' van Frederik van Eeden bij Bussum en ontwerpt daar hutten en kleine landhuizen voor de intellectuelen onder de kolonisten. Bauer heeft zichzelf uit de 'markt' teruggetrokken; de vervreemding tussen ontwerper en werk, tussen architect en opdrachtgever wordt subjectief in de vriendenkring opgeheven. Er is nauwelijks een grotere tegenstelling denkbaar tussen de ontwerper van schitterende concertzalen, theaters en volksgebouwen - prachtige uitingen van zuivere subjectiviteit -

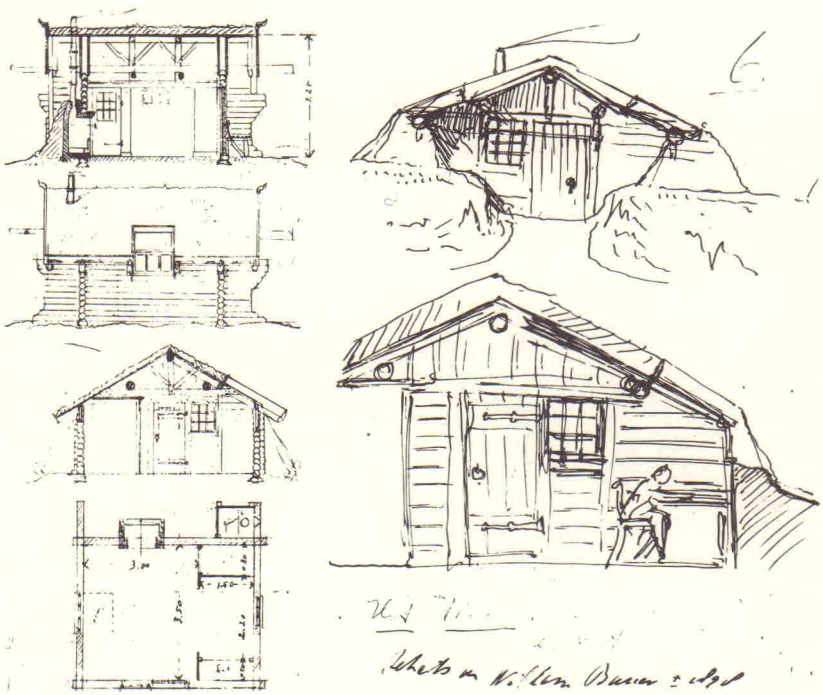

en de architect van kleine hutten en intieme landhuizen, die in een langzaam proces in nauwe samenwerking met de toekomstige bewoners ontstaan. Aan de ene kant kostbare tekeningen - Lauweriks noemt ze 'juwelen' (Architectura 12 (1904) p. 137) - ingelijst in bordeauxrode of crèmekleurige passepartouts, afgezet met een gouden rand, aan de andere kant halfvoltooide schetsen met veel slordigheidsfouten, een soort gefrustreerd protest tegen de bureaucratie van de bouwpolitie. De uitgevoerde landhuizen en villa's horen echter tot het beste van wat er in deze tijd in Holland wordt gebouwd. De opdrachten voor de villa's komen uit de vriendenkring van zijn broer Marius en uit de kring rond de arts en dichter Frederik van Eeden. Marius Bauer verhuist in 1902 naar Aerdenhout, waar zijn broer voor hem de villa 'Stamboel' gebouwd heeft. Tegelijkertijd ontwerpt hij ook de villa's voor de schilder G.H. Breitner, het huis voor E. Witsen van Vloten en de 'Merel' voor E.M. van Hoogstraten.

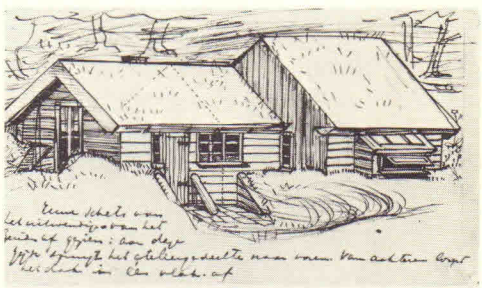

W.C. Bauer,

schets voor een hut op Walden, 1898.

W.C. Bauer,

schets voor een hut op Walden, 1898.

W.C. Bauer,

schets (naar Thoreau) voor een hut op Walden, 1898.

W.C. Bauer,

landhuis te Bussum, 1899.